

Op het nachtkastje van... Inez van Goor

De verhalen uit kinderboeken lijken op situaties uit ons eigen leven en laten ons van de wijsheid proeven die, vaak zonder dat we het herkennen, door ons eigen leven verteld wordt. Dit is, volgens Inez van Goor, kleuterjuf en schrijfster, de kracht van kinderboeken. In Op het nachtkastje van... noemt ze haar drie favoriete titels.

Op mijn tiende verjaardag gaf mijn broer mij het boek Winnie-de-Poeh. Toen ik twintig werd kreeg ik van hem de Winnie the Pooh Collection' en op mijn dertigste de Nederlandse vertaling. Voorin schreef hij steevast: 'Dat je net als deze lieve beer de wereld mag ontdekken en maar net zo wijs mag worden'. Niet alleen vanwege de inhoud, maar juist hierom is dit boek voor mij van grote emotionele waarde.

Ik ben dol op de karakters: het springerige Teigetje, de sombere lejuor en het angstige Knorretje zijn mijn persoonlijke favorieten. De hilarische dialogen en het creatief woordgebruik toveren nog altijd een glimlach op mijn gezicht – zoals in het hoofdstuk over de Klontemiggel:

'Help! Help!' riep Knorretje, 'een Klontemiggel, een Gruwelijke Klontemiggel!' En hij maakte dat hij wegkwam, al maar schreeuwend: "Help! Help! Een Kluwelijke Grontemiggel! Gelp! Gelp! Een grontelijke kluwemiggel! Een..een..miggele grontekluw..een...'

Le Petit Prince las ik op het VWO voor mijn Franse boekenlijst. Het was het enige dunne boek waar je veel punten voor kreeg. Nooit verwacht dat ik het ook nog eens zo leuk zou vinden! De Nederlandse vertaling kreeg ik van mijn moeder toen ik mijn diploma haalde.

De kleine prins verlaat zijn planeet, waar hij voor zijn roos zorgt, om te zien hoe de rest van het heelal eruitziet. Elk

De verhalen uit deze kinderboeken lijken op situaties uit ons eigen leven en laten ons van de wijsheid proeven die, vaak zonder dat we het herkennen, door ons eigen leven' verteld wordt.

Illustratie: Moniek Peek

van de planeten die hij bezoekt wordt bewoond door een volwassene die zichzelf op een of andere manier belachelijk maakt. Zoals de dronkaard die drinkt om te vergeten dat hij zich schaamt voor het feit dat hij drinkt.

Onvergetelijk is de passage die zich afspeelt op de planeet aarde, over het afscheid van de vos die hij tam heeft gemaakt:

'Vaarwel', zei de kleine prins.

'Vaarwel', zei de vos. 'Dit is mijn geheim, het is heel eenvoudig: alleen met het hart kun je goed zien. Het wezenlijke is voor de ogen onzichtbaar.'

'Voor de ogen is het wezenlijke onzichtbaar', herhaalde de kleine prins, om het goed te onthouden.

'Alle tijd die jij aan je roos besteed hebt, maakt je roos juist zo belangrijk.'

'De tijd die ik aan mijn roos besteed heb...' zei de kleine prins, om het goed te onthouden.

'Dat is een waarheid die de mensen vergeten hebben', zei de vos. 'Maar die moet jij niet vergeten. Je blijft altijd verantwoordelijk voor wat je tam hebt gemaakt. Je bent verantwoordelijk voor je roos.'

'Ik ben verantwoordelijk voor mijn roos', zei de kleine prins om het goed te onthouden.

Boeddha's beestenboek is mijn laatste aanwinst. De verhalen beschrijven voorvallen uit vorige levens van de Boeddha, waarin hij steeds een ander dier is. Ik kreeg het voor mijn werk bij het tijdschrift BoeddhaMagazine. Net als de twee anderen is dit een boek om vaak te herlezen. Een van mijn favoriete hoofdstukken gaat over een aap die een hand erwten van de koning heeft gestolen.

'Een aap die in de takken zat, verloor een erwt en hij vergat dat hij zijn hand vol erwten had. Hij zocht maar naar die ene erwt, waardoor hij sacherijngig werd.'

Ja, Koning, het is heel frappant: met mensen zonder veel verstand is vaak hetzelfde aan de hand. Ze letten op een kleinigheid En raken zo het grote kwijt.'

Inez van Goor is freelance tekstschrijver voor BoeddhaMagazine. Naast artikelen schrijft ze kinderverhalen. Haar wens is om ooit zelf een kinderboek te schrijven. Ideeën hiervoor heeft ze genoeg! Je kunt voorbeelden van haar gepubliceerd werk vinden op LinkedIn en op haar website: www.ineztekst.nl

Van resp. A.A. Milne, A. de Saint-Exupéry en M. van Donkelaar & M. van Rooijen (illustraties Moniek Peek).